

V torek, zetrtek in sobota
izhaja in velja v Mariboru
brez pošiljanja na
dom za vsa leta 8 gl. — k.
za pol leta . . . 4
za očetrt leta . . . 2

Po pošti:
Za vsa leta 10 gl. — k.
za pol leta . . . 5
za očetrt leta 2 . . . 60 . . .

Vredništvo in upravnništvo
je na stolnem trgu (Dom-
platz) hiš. št. 184.

SLOVENSKI NAROD.

Oznanila:
Za navadno dvestopno
vrsto se plačuje
6 kr., če se tiska 1krat,
5 kr. če se tiska 2krat,
4 kr. če se tiska 3krat,
veče pismenke se plaču-
jejo po prostoru.

Za vsak tisek je plačat-
kolek (stempel) za 30 k.
Rokopisi se ne vračajo,
dopisi naj se blagovajno
frankujejo.

Porotne sodbe.

II.

Ljudske sodnije so v najožji zvezi s političnimi, socijalnimi in narodnimi razmerami vsakega ljudstva, in si smemo blagodejnega delovanja porotnih sodbe le tam pričakovati, kjer je ljudstvo doseglo že potrebno kulturno stanje in so tudi druge okoliščine po tem, da se je neodvisnega izreka nadejati od porotnih mož; kjer pa je ljudstvo, ali pa porotniki, v toliki prisiljeni ali pa prosto voljni odvisnosti od vlade, da slepo uboga ali ubogati mora enkrat izrečeni ali le zaznamovani volji vladnih mogočnejev; kjer vlada v viših krogih neprestano nezaupanje proti vsakemu svobodnemu gibanju od zdolaj; kjer more vsako ljudsko mnenje zatreti ali vsaj zakriti in omejiti od vlade odvisev in jej pokoren uradnik; kjer ni tiskovne svobode; kjer se društveno in svobodno pravo ali celo ne priznava ali pa svojevoljno tolmači, ondi se bo porotna sodnja le težko udomačila, in ako se upelje bo le žalostno bolehalo in životarilo, ter tisočernim tožbam in pritožbam povodov dajala. Porotni možje in državni pravniki bodo tu prelahko postali samo orožja vladajoče stranke, ali pa bo ljudstvo nezaupno gledalo na vladne organe in vlada še bolj nezaupno na ljudske organe.

Skala, ob katero se prelahko razbije vspešno delovanje porotnih sodnij, je posebno borba političnih in narodnih strank, ki si v kateri deželi sovražno nasproti stojè. Amerikanske skušnje dajo v tem obziru mnogo poduka, na ktere ga se v Avstriji ni obzir jemalo. V takih deželah se le prelahko zgodi, da enostranska postavodaja premalo ali nobenega obzira ne jemlje na različne stranke in le onej vse pravico in moč v naročje zavali, ki se sklada z vladajočo politiko, potem pa se skoraj mora zgoditi, da se porotni možje ne volijo, kakor bi jih tirjalo napredovalno pravosodje, ampak tako, kakor narekuje taktika in politika protizirane stranke. Ako nahaja državni pravnik med odločenimi porotnimi možji take, ki so z obtožencem ene in iste politične stranke, mora ga skoraj obhajati skušnjava, te možje iz sodnije odstraniti, češ, da bi iz političnih ali narodnih obzirov obtoženca premilostljivo sodili; ravno tako skušnjavo bo imel zagovornik, ako vidi med poklicanimi porotniki može, ki so politični ali narodni nasprotniki obtoženčev. Nevarnost za čistoto pravosodja je torej že tam, kjer je postavodaja luč in temo med vse politične in narodne stranke enako razdelila. Pravosodje pa postaja popolnoma dekla ene stranke, ako je drugi vzeta vsa prilika, da bi tudi može svojega prepričanja mogla spraviti med porotne može, kajti naj državni pravdnik ali pa zagovornik neljube porotnike odpravi, končno vendar sedijo le porotniki ene stranke, ako so vsled slabe postave samo porotniki ene stranke voljeni. Tudi izreki porotnih mož postanejo lahko enostranski in le izreki ene stranke, kar se je že tudi videlo v Ameriki vsaj v posameznih krajih in ob posameznih časih. Ako pa vladajo stranski upljivi, trpi pravica in zaupanje do razodeb.

Tudi omika in izreja ljudska more veliko, po okoliščinah slabega upljiva imeti do porotnih sodnij. Porotni mož, ki hoče svojo sveto nalogo zvesto opravljati, mora biti ne le izobražen, mora ne le poznati razmere življenja, in imeti dosti skušenj, da more pozamezni slučaj, obtoženčev položaj in

izreke prič natanko presoditi in prevajati; on mora biti tudi značajan, pogumen, svojemu prepričanju v vseh okoliščinah zvest; ne sme dopuščati, da bi ga njegova ali pa strast njegovih političnih ali narodnih nasprotnikov na krivo in enostransko stališče zavodila, ali pa da bi ga preplašili izreki vladnega uradnika ali pa žuganje in groženje državnega pravdnika. Dober porotnik mora imeti razen tega tudi dovolj potrebne resnobe, ljubezni do dežele in države ter spoštovanja do postave, da ga ne zmoti slepo in goljufivo rahlo- ali mehkočutje.

Ozrmo se po teh uvodnih besedah k postavi, ki določuje, kje in in kako naj se izbirajo porotni možje. Tú nahajamo takoj v §. 1. določilo, katero nikakor ne odgovarja splošnim tirjatvam, ktere smo načrtali v predstojèjih stavkih. §. 1. postave 9. marca 1869 drž. zak. št. 33. se glasi: „Porotni možje, ki imajo pri zločinih in pregreških storjenih v tiskopisih soditi o krivnji obtoženčev, naj se navadno jemljejo iz srenje tistega mesta, kjer ima tiskovna sodnja svoj sedež. Ko bi število za porotnike sposobnih srenječanov ne znašalo vsaj 300, naj se volijo porotniki tudi izmed sosednih srenječanov in se naj okraj toliko časa rszteguje, da se doseže 300 porotnih mož.“ Mi sicer ne vemo od kot je naša postavodaja to določilo vzela, to pa vemo, da o njem velja, kar je rekel nemški učenjak o nemških porotnih sodbah: „Glavna napaka je bila, da so si nemške države, kjer so se porotne sodbe upeljale, večidel samo francosko postavodajo v izgled jemale. To je s seboj prineslo mnogo zlega, katero je moralo škodovati vspešni delavnosti porotnih sodnij.“

Že v deželah, kjer pripadajajo mesta k isti narodnosti, k isti politični stranki, kakor kmečko ljudstvo, med katerim mesta stoje, se bo dalo marsikaj in sicer temljitega ugovorjati proti določilu, da se jemlje intelgencija za porotne sodbe izključljivo iz mest. Kako jasno in kričeče pa postane „legum subtile nefas“ za Slovence sploh in nas slovenske častnikarje posebno, ako pomislimo na dejanski politični in narodni razloček med vsemi našimi nemškutarskimi ali lahonškimi mesti in pa med slovenskim narodom ter njegovo politiko, ki se zdaj zlasti izrazuje v slov. časopisih. Tu ne pomaga nobeno uradno olepševanje, nobena kozmopolitična sentimentalnost, nobeno puhlo miroljubje: kdor ni slep za dejanske razmere ali pa grd hinavec, mora priznati, da mestno prebivalstvo proti slovenskemu narodu ne stoji na stališči, kjer se spoštuje tudi nasprotno politično prepričanje, ampak velika večina mestnega prebivalstva strastno črti slovensko politiko torej tudi slovensko časopisje, katero ga bode že zarad slovenskih črk, zarad slovenske besede in ko bi tiskalo same ministerske govore ali člane temeljnih državnih postav. Ta strast je kazala — da le ene prične omenjamo — svoj cvet v Seitelnovem volilnem pismu, kjer se je vsa naša politika naravnost imenovala, recte natočevala hudolstva veleizjave, češ da „vsklicujemo nesrečo domovine in da očetnjavo poginu izdajamo.“ — Tega kalibra može bodo kot porotniki sodili o zločinih in pregreških storjenih v slov. časopisji

Velika napaka nove porotne postave je torej, da se je izključljivo iz mest vzela intelgencija (?) za porotne sodnije. Po našem prepričanju je že samo to določilo odvzelo sicer hvalevredni postavi o vpeljavi porotnih

Listek.

Volitve v angleški parlament.

(Dalje.)

Le izjemoma se je do zdaj ta ali oni angleški volilni okraj, ta ali oni parlamentni kandidat vspešno upiral proti prevelikemu upljivu denarja na volitve. Stuart Mill sam, ki je svetu prvi izgled te vrste pokazal in enkrat brez denarja in podkupljenja v Westminsteru zmagal, je pri zadnjih volitvah novembra meseca 1868 padel: radikalni filozof se je moral iz svojega prostora umakniti torističnemu bogatemu časnikarskemu kupčevalcu Smittu, ki je po stari navadi agitiral in denar z vsemi rokami raztresal. Na drugo plat pa je tudi pristaviti, da ni govora o neposrednem pritiskanju vladnem na volitve, da bi namreč vlada kandidate postavljala, uradnikom okrožnice pošiljala itd. Saj ima vlada že sama na sebi upljiva dovolj, ki se jej ne more vzeti. Sicer pa je končni izid volitev popolnoma odvisev od osebnega prizadevanja posameznih strank, od vedenja časnikarstva in od tega, kako se javno mnenje postavi proti posameznim vprašanjem, ali proti političnemu položaji sploh. Konservativci se posebno opirajo na poljedeljske in živinorejske grofije južne in srednje Anglije; liberalci imajo svojo glavno zaslombo v velikih mestih in v obrtnijskih okrajih na severu. Kar je manjih volilnih okrajev, razdeljeni so med liberalce in konservativce in okrajne velikaše. Dvomljiva borišča so posebno oni okraj, kjer so si kmetijske in mestne koristi v dotiki. Kakor so kraji gledé svojega političnega mišljenja različni, tako so različne tudi volilne priprave. V nekaterih krajih so gotove stranke tako ukoreninjene, da nasprotna stranka že naprej obupa, da bi prodrla s svojim kandidatom; v drugih krajih stranke s svojim upljivom omahujejo sem ter tje in tako stoje v volilnem boji konservativni ponudniki proti liberalcem in nasprotno. Tudi gledé števila volicev so okrajji vsem volilnim re-

formam kljubu jako različni. Ima okrajev z 700 in okrajev z 2000 volilci, ki volijo po enega poslanca, okrajev z 4000 in drugih z 600,000, ki volijo po dva zastopnika v parlament. Čem večje je število volilcev, tem težja je korupcija; čem manj jih je, tem lažje jih je podkupiti. Najbolji reformatorji so si torej že dolgo časa prizadevali volilne okraje kolikor mogoče povekšati; do zdaj so imeli le malo vspeha. Najhujše borbe, naj zanimivejše prikazni se razodevajo kakor že samo ob sebi umljivo v onih malih volilnih okrajih, kjer je volitev nedoločena in dvomljiva. Eno takih volitev si hočemo natančneje ogledati.

Mislimo si, da se je parlamentovega razpusta nadejati in da se je to razvedelo med volilci trga Bishop's Burton v eni srednjih grofij, da je imel dozdej Bishop's Burton konservativnega zastopnika v parlamentu, da pa so liberalni volilci že dolgo čakali prilike, ko bi se mogli zopet s svojimi nasprotniki poskusiti, in da hoče liberalen ponudnik, posestnik ali fabrikant iz okolice, poskusiti svojo srečo v Bishop's Burtonu. Prvo kar se v tem slučaju zgodi, je to, da se natanko preišče terén, da se ogledajo vsi pripomočki in presodijo volilne moči, ki bi utegnile na desno ali na levo potegniti. Za te priprave je treba agenta, t. j. enega onih v Angliji mnogobrojnih odvetnikov, ki so vse svoje delovanje skoraj izključljivo posvetili pripravam za volitve. Tak agent mora seveda biti izveden, zvit, gibčen in delaven mož, in si, kakor ni treba pristavljati, daje svoje lastnosti dobro plačati. Ponudnikova skrb je, kako si pridobi takega moža. Najde ga najprej v sredini parlamentnih agentur, v Londonu. Agent pride v Bishop's Burton, si poišče stanovanje v najbolji gostilnici, stopi z voditelji liberalne stranke v dogovore, preiskuje okoliščine in končno o svojem vspehu porača ponudniku, ki poročila že komaj čaka. Ako je sporočilo ugodno in kaj obeta, stopijo priprave k volitvam korak dalje. Agent se vzame definitivno v službo in liberalni volilci našega trga napravijo odbor, kateri častitljivega sodržavljana — liberalnega kandidata v posebni adresi pozove, naj bi zastopal Bishop's Burton v novem parlamentu. Častljivi sodržavljani se zahvaljuje za

sodeb za nas vso vrednost in njene dobrote naravnost spremenilo v zlo, tako da se ne trenotek ne bi obotavljali izrekati, da se pustimo raje soditi od pravoučenih cesarskih sodnikov, kakor pa od porotnih mož, ki se bodo volili po sedanji postavi. Čuditi se le moramo, kaj so tačas delali naši poslanci, katerim morajo biti vendar naše razmere znane, ko se je v drž. zboru besedovalo in glasovalo o novi postavi. Naj nam nihče ne ugovarja, da se porotniki ne bodo jemali samo iz mest, ampak da je v 2. oddelku navedenega §. 1. izrečeno, da se more poseči tudi po zaupnih možeh mestnih okolic. Gotovo je, da v Ljubljani in Trstu ne bo treba segati po okolici, kajti ta mesta bodeta imela sama porotnikov dovolj. Gledé družih mest n. pr. Celja, Gorice, Celovca še ne vemo, ali jim bo treba tudi iz kmečkih srenj jemati zaupne može; dozdaj še niso spiski porotnih mož v nobenem mestu izdelani. Pa ko bi se tudi v okolico seglo, nimamo si ničesar obetati. — Oglejmo si le, kdo in kako se bodo volili porotni može, ki imajo eno leto razsojati. Zarad jasnosti in ker je reč sploh nova in kolikor toliko neznana, naj povemo, kdo sme biti porotni mož in kdo ne. §. 2. omenjene postavne glasi: „Porotni mož sme biti vsak avstrijski državlján, ki je 1) dopolnil 30. leto, 2) zna brati in pisati, 3) vsaj eno leto v srenji stanuje in 4) ali na leto plačuje vsaj 20 gl. neposrednega davka brez priklad, ali pa 5) je postal doktor na katerem domačem vseučilišči, ali pa je napravil izpit zrelosti ali dobro dokončal kateri strokovni študij tehničnih viših šol; ali pa je 6) odvetnik, notar ali profesor. Po §. 3. ne morejo biti porotniki: duhovniki priznanih ver ali verskih občestev in ljudski učitelji; državni uradniki v službi (izvzeti po profesorji) in vse vojaške osebe; konečno vse osebe, ki so v službi pri pošti, železnici, telegrafu ali parobrodarstvu. Razen teh so izključene nekatere osebe zarad telesnih ali pa uradnih pomanjkljivosti, in se smejo nekatere osebe same odpovedati poslu porotnika.

Ko bi bila ta določila raztegnena na vso inteligencijo, torej tudi na ono po deželi, smeli bi z njimi popolnoma zadovoljni biti, kajti v njih ni videti one tesnosrčnosti, s katero se sicer odpravljajo omikani, a ne ravno visoko nadeženi ljudje od političnih pravic. Kakor zdaj reči stojé, nam tudi ta napredek nič ne hasni in se imajo zanj k večemu zahvaliti naši animozni nemškutarji po mestih na slovenskih tleh. (Dalje prih.)

Dopisi.

Iz Ljubljane — r — 6. aprila. [Izv. dop.] Tako; zdaj imamo srečno zopet župana, in sicer dr. Župana. Dežman je le njegov namestnik. Zadnje dni smo stvar že vse tako pričakovali. Res je, da je prej po mestu govorica šla, da bi Dežman rad zasel častni kurulični stol, s kterega je v zvezi z birokracijo vrgel svojega nasprotnika dr. Costo. Pravijo pa, da Dežman sam ni posebno priljubljen med nekaterimi svojih soboriteljev. Ne samo, da je v svojem mnenju precej ekskluziven, da torej njegova natura nikakor ni otovrjé, da bi si prijatelje pridobival, vem tudi iz osebnega znanja nekaterih konstitucionalcev, da ga prav za prav ne marajo mnogo. Ko bi ljubljanski nemškutarji mogli Dežmanov talent in njegovo gibčnost nadomestiti, kmalu ne bi imel tistega prvega mesta, ki ga v istini ima. Dežman je torej mož, ki nima ne tu ne tam pravih prijateljev. Tam ga pisano gledajo, ker menijo, da je še vendar nekoliko slovenstva, ktero po vsem sovražijo, ostalo v njem od tistih časov, ko je še lahko ponosno — ne pobito — mimo mladine šel, vendar ga rabijo radi, ker vedó da z njim izgube pol moči cele stranke.

Če Dežman piše in pravi: „mi nismo v principu nasprotniki narodnostnih prizadev“, morda je vsled svoje preteklosti res v teoriji tudi te misli. Ali ne moti se, da je osamel, da skoraj vse kar je okrog njega, in kar on svojo stranko imenuje, ni njegovega mnenja, temuč se drži njegovih načel samo iz nekovega konservatizma. Dežman zastoj daje oglašati v svojem „Tagbl.“ sirenske glasove obrbene na mladino. Mladina je najprvo slovanska in narodna. Ona ve, da svoboda ni več svoboda, ako svoj narod prepustimo osodi,

kakor dejansko on dela, ako se zapustivši narodno stran oklepa Nemcev in sulico obrača zoper narod in slovenstvo. Vsi ti sirenski kliči so zastoj, tudi naše liberalne in svobodomiselné mladine Dežman v svojem zdanjem stališči ne bo nikdar imel. Ako pak je res, kar on pravi, da ga od narodne stranke ločijo samo vprašanja zarad svobode, povemo mu lahko, da naj bi bil on kot liberalen narodnjak ostal in stal tam, kjer je bil nekdanj (tudi že polnoleten.) In ko bi bil kot liberalen narodnjak sam v svoji osebi stranko reprezentoval, pa domivinski reči zvest ostal, zbrala bi se bila denes skoro vsa neodvisna inteligentna slovenska mladina okrog njega. In kaj je lepši in želeti vrednejši za moža, ako res dela za idejo, kakor to, da ima mladino za seboj? Zdaj je prepozno zanj. — Ravno tako kakor Dežman je tudi novoizvoljeni župan Zupan nekdanj v deželnem zboru z narodno manjšino glasoval. Imamo v Ljubljani torej dva moža na čelu, ki sta nekdanj narodna bila, pa sta zdaj voljena od nasprotne stranke. Čudna prikazen! — Ker je bilo že vse popred zmenjeno, voljena sta bila z vsemi glasovi. Ker sta tudi župan in njegov namestnik že prej vedela, ktere role bosta imela, so njihova govora že denes v „Tagbl.“ brati. Dežman je govoril, kakor je to navada pri tacihih prilikah o edinosti in spravi v „Ljubljani Ljubljani.“ Ubogi Dežman! On hinavčuje, pa ve, da sprave z njegovo stranko ne bo, dokler nismo Slovenci domači na lastnih tleh, on vé, da se narodna stranka nikdar ne bo udala, da bode temuč rastla in — da se bo ravno na tej narasteni narodni stranki razbil njegov čolnček, ki ga je v tem trenotji zopet malo više vzdignil, pa bi ga nikdar ne bil, ko bi bili može na krmilu našega bolje vozili.

Iz ljubljanske okolice. 5. apr. A. P. [Izv. dop.] (Nove davkarske bukvice.) — Ako clovek to iz uradov nam dano knjižico pregleduje, lastnega imena brati ne zna. Ne more razločiti ali je krajski kmet ali trd Nemec. Nahajajo se imena smešno spačena, kakor: Schiuz, (Sivie) ali Sutz, Schelesniker, Hozhever i. t. d. Mi krajski kmetje smo od naših predgov postena imena prejeli, a zdaj jih nismo vredni — !! Ker se tajiti ne da, da smo Slovenci: zakaj se naša imena ne pišejo slovenski?? — Ali ne vidite tega, Dežmanovci! ki vedno trdite, da ste naši prijatelji? — Te knjižice so očiten dokaz, da ponemčevanje še vedno noče nehati. Nikar da ne mislite, da bomo v enem hipu ponemčeni. Tudi se ni treba veseliti, da smo krajski kmetje zabití, sosebno dandenašnji. Mi vemo da nismo samo za dati in dati, kakor je neki nemški liberaluh šmarskemu županu Župančiču rekel besede: Van ni družega treba vedeti, kakor to, koliko davka je treba plačati. — To je minilo, mi moramo tudi vedeti kako se z našim denarjem gospodari —! Ako ste znali 5 kr. slovenski pisati, čemu samo to? Ako smo v „rajhu“ znamo nemški, ako nismo čemu nas porivate vanj? — Kaj samo naš denar cenite? nas pa izdajate??! Naj me zagriznjeni „Tagblatt“ dementira ako ni to istina. — Sklenemo torej na ponemčena imena ne v „kanclijo“ priti, ako se ceni denar, se mora ceniti tudi postava, da vkljub §. 19 nas ne mešate z Vašimi brati v veliki Nemčiji —! Saj smo volili dvakrat poslance, ki sedé na Dunaji nevedé kaj se z nami godi. — Naj povedo naši poslanci, da smo jederni slovenski kmetje, ki smo zvesti cesarju in njegovi rodovini. — Naj povzdignejo glas, in ako niso vslíšani, naj zapuste Beč in pridejo na Krajsko. Mi povemo odkritosrčno poslancem, ako med nami ne bodo zaupanja imeli, ga bodo med Nemci stradali. —

Iz gorenje savinske doline, 5. apr. [Izv. dop.] —ski. Omenili ste tudi Vi v svojem listu, da je celjski okrajni glavar g. Vrtič vse srenje svojega okraja poprašal, v katerem jeziku hočejo uradovanje imeti, in da so skoraj vse srenje sklenile, da hočejo slovenski uradni jezik. Tudi vse srenje gorenje savinske doline in okrajno zastopništvo gorenjegraško je sklenilo slovenski uradovati; pa jako bi se motili, ako bi res verjeli, da se je to tudi v resnici pspelalo; do denašnjega dne se še vse po starem opravlja, in okrajni zastop v gorenjem Gradu si je neki uradnika najel, ki je slovenščini toliko kos, kot jaz kitajščini.

skazano mu zaupanje in obljudi, da je pripravljen volitev prevzeti. Ta odgovor je politični očenaš ponudnikov, njegov manifest, ki kliče nasprotno stranko na borišče in zdaj se prične resna borba. Zdj odpošlje tudi konservativni kandidat svojega agenta, izda svoj manifest, konservativni ponudniki izberó svoj odbor: v Bishop's Burtonu začne vreti, trg se razdeli v dva sovražna taborišča. Londonsko časnikarstvo omeni v svojih predelih burtonskega dogodka. Ponudnika in agenta se na vse mogoče sile vklanjata izdateljema lokalnih časnikov, konservativne „Bishop's Burton Gazette“ in pa liberalnega „Bishop's Burton Independent“. Časnika pričneta peresno borbo s toliko resno in gorečnostjo, kakor da bi bila od te volitve odvisna sreča vsega sveta. Vsaj po njihovih člankih je tako soditi. Ob enem se vsaka stranka požuri, da si napravi v dorani te ali one gostilnice svoj glavni tabor in da na svojo stran pridobi pivnic kolikor je mogoče. Stene teh hiš, ogli na ulicah, zidovje ob vrtilih, drevesa in stebri vse je od zgoraj do zdolaj prepeto z ogromnimi vabli, svarili in razjasnili. Tu se volilcem kot vreden zastopnik priporoča Sir John Fitzboodle, konservativni ponudnik, tam Mr. Millbank, liberalni ponudnik, in da ne bi se pripetila kaka zmotnjava, izbere si takoj vsaka stranka svojo barvo. Konservativci oglašajo v rdeči barvi, liberalci v modri. Rudeče ali modro, konservativno ali liberalno, Fitzboodle ali Millbank — ves Bishop's Burton beseduje, se prepira in ugiblje, kako se reši to veliko vprašanje. Agenti, odbori in ponudnika vsi so v največem delu. Po dnevi hodijo od hiše do hiše, da obdelujejo volilce; zvečer se zbirajo k odborovim sejam, kjer si poročajo, kaj so po dnevi dosegli, kako reči stoji in kako se je še na dalje bojevati. Tudi volilci obeh strauk se zbirajo v raznih pivnicah in si dadé dobro postreči z jedilom, pijačo in tabakom — seveda vse na stroške ponudnikov. Res se ni zastoj trdilo, da imata posebno dva stanova vsaj materijalni dobiček pri parlamentarnih volitvah: tiskar in pa krčmar.

Drugo opravilo, ktero semtertje že več novcev izvabi ponudnikom iz žepov, je podkupovanje. To delo opravljajo posebni agenti na tihem. V

majhnih volilnih okrajih se pač težko izvrši ktera volitev, ki bi se ne posluževala tega sramotnega pripomočka. Pravi se, da ponudnik o podkupovanji nič ne vé; vendar pa le on prepusti svojim agentom potrebni denar na razpolaganje, in ti z njim ravnajo, kakor se jim potrebno in primerno zdi. Po pet, deset, dvajset, celo po petdeset funtov sterlingov t. j. blizo 500 gl. se je v pokvarjenih volilnih okrajih plačalo že za en sami glas. V nekaterih okrajih je bilo podkupovanje tako znano, navadno in ukoreninjeno, da se je med sejami leta 1867 peterim izmed njih zarad tega popolnoma odvzelo volilno pravo. Predaleč bi segalo, ko bi hotel kdo natanko popisovati vse zoperno in skrivnostno podkupovanje. Mislimo pa si, da so prebivalci trga Bishop's Burton prosti take korupcije, in da torej ne plača niti Sir Fitzboodle, niti Mr. Millbank stroškov za podkupovanje. Njuni stroški, njuno delo jo poleg vsega tega še zmerom veliko dovolj. Med pripravami k novim volitvam stoji v prvi vrsti preiskovanje volilnih listov po uradnih preiskovalcih, in je tolike važnosti, da imata ponudnika tudi pri tej priliki vsak svojega odvetniškega zastopnika. Vsaka stranka torej pošlje svojega odvetnika, vsaka tirja, naj se volilni listi nadopolnijo z volilci, ki bodo v njenem smislu glasovali, vsaka si kolikor mogoče prizadeva, da bi se izbrislali nasprotni glasovi. Te priprave so bile zlasti pri zadnjih volitvah velike važnosti, in ko bi ne bilo omahujočih volilcev, ki se nočejo že naprej prisloniti niti tej niti onej stranki, bilo bi že po tem preiskovanji tako rekoč določeno, kakovšen vspeh bo volitev imela. Tem bolj morajo torej rudeči in modri, Fitzboodleanci in Millbankiti biti na straži. Memogredé je še opomniti, da si je radikalna stranka pri zadnjih volitvah prizadevala tudi ženskim pridobiti volilno pravo. Vendar vse to prizadevanje ni mnogo vspeha imelo, in mislimo si, da je gledé našega trga (brez znamenitega upljava ostalo.

(Dalje prih.)

Kakor čujem, namerjavajo v kratkem županija Mozirska, Ročička in Kokarska, si posebnega uradnika najeti, in to znanega rodoljuba, ki je pri gornjegraškem bilježniku več let že slovenski uradoval. Da bi se to čim preje zgodilo!

V Ročici mislijo tamošnji rodoljubi narodno čitalnico napraviti, posebno si prizadeva za ustanovljenje slovenske čitalnice verli rodoljub župan A. Jeraj. Živio! Kedarj Vam bodem mogel isto vest iz Mozirja poročati, ne vem; mozirski tržani čakajo, da bi jim kdo drugi čitalnico osnoval. Na noge tedaj Mozirjani, posnemajte svoje sosede, vrle Vranščane in Ročičane!

Iz Trsta 6. aprila. [Izv. dop.] — Znano vam je, da volitev vrednika Pianota ni potrjena, ker je v službi mestnega magistrata; ž njim tedaj zgubi okolica vernega in srčnega zastopnika. Nasprotniki Slovencev pa naj nikar ne mislijo, da jim bode donášalo tako počenjanje dobiček. Slovenci so pri prvi letošnji volitvi dokazali, da znajo trdno stati za narodne može, in če so v enem dnevu šest svojih zastopnikov spravili v mestno svetovalstvo, jim zdaj pač ne bode težko spraviti enega. Za gotovo se tedaj svobodno že zdaj trdi, da bode naslednik gospoda Piano-ta tudi Slovenec; pri volileh ima največ upljava J. Gostinčič, bivši stražmešter okoličnega bataljona, ki je izobražen mož — biser okolice — in zvest rodoljub. Govori se, da laška stranka še išče vzrokov, vsled katerih bi se mogla zavreči volitev drugih slovenskih poslancev. Pa obveljati Lahom nikakor ne more, premotili okoličanov ne bodo; ker v svesti smo si, da pri drugi voliti sedaj izvoljeni gospodje še dobijo več glasov, nego pri prvi. Sploh pa našim zastopnikom ne zavidamo sedeža v mestnem svetovalstvu, ker njihovi laški tovariši in občinstvo jim pripravlja vedno sitnosti na kupe. Tako so v prvi seji zasmehovali g. Zora, ki se je pri čitanju imen oglašil z besedo „tukaj!“ Iz galerije hrumel je vrišč in klici: „un Russo, un Russo!“ polnili so prostore sobane. Na potu proti domu se je po ulicah g. Zoru nasproti klicalo „tukaj! tukaj!“ Res lepa priča kulture laških progresistov! — Telovadno društvo, ki se v Trstu snuje, že ima čez 100 udov in mu je s tem življenje zagotovljeno. Društvo dobi ime „Južni Sokol.“ Pravila se pošljejo te dni dotični oblastniji v potrjenje.

Iz Dunaja, 6. aprila. —M.— [Izv. dop.] Denes je bila v poslanski zbornici prva seja po velikonočnih praznikih in videlo se je, da je še veliko poslancev doma pri svojih volileh, kajti, ko bi bil nekoliko škrupulozno štel naš Blagatinškov Kaiserfeld svoje verne, ne spravi bi jih 100 skupaj, in vendar jih po opravljenem redu mora toliko biti, da je zbornica zmožna sklepati. Tudi slovenskih poslancev sem samo trojico videl — Černeteta, Svetca in grofa Barbota; kje so drugi, mi ni znano.

O današnji seji vam nimam čisto nič kaj zanimivega pisati, vršile so se same formalnosti in trajala tudi ni dalje od pol ure. Edino to znam omeniti, da je baron Hakelberg izročil peticijo celjskega konstitucionalnega — rekte nemškutarskega — društva za upeljavo direktnih volitev v državni zbor.

Bolj živahne seje bodo prihodnji teden, ko pride na vrsto šolska postava in gališka resolucija. Upajmo, da bodo tačas vsi slovenski poslanci nazoč, in da bodo močzato povedali ministerstvu težnje in zahteve zatirane našega naroda.

Veliko je bilo zadnje dni govorjenja in hrupa po dunajskih časnikih zaradi neke razprtije med cislajtanskimi ministri in med Beustom in to gledé češke sprave. Državni kancelar grof Beust želi, da bi se ob enem s Poljaki in Čehi pobotali in v našem ministerstvu sta to mnenje posebno zagovarjala grof Taaffe in minister Berger; ministra Giskra in Herbst pa nočeta kar nič od sprave s Čehi slišati, češ, da imajo vsi narodi dovolj porošstva za svoj narodni razvitek v decemberski ustavi predlanskega leta. Vprašanje je ali zmaga Beust ali Giskra; prvega boje tudi podpirajo najvišji krogi, drugega pa dunajska židovska žurnalistika. Naj se pa to ali ono zgodi, gotovo je, da v kratkem nekteri ministri odstopijo. Srečna jim pot!

Za gotovo se potrjuje, da bode cesar na dan svojega ženitvanja — 24. t. m. splošno amnestijo za tiskovne pregreške razglasil, boje bodo tudi tisti dan konec izjemnemu stanju v Pragi in okolici.

H koncu naj še omenim, da je slovenski poslanec gospod dr. Toman že kacih štirinajst dni oskrbovalni svetovalec Rudolfove železnice in da misli čisto na Dunaj se priseliti.

Politični razgled.

„Wien. Ztg.“ je rekla, da ni nič res, kar se je po časnikih bralo o iskanji po ministerskem predsedniku, češ da o tem že mesece in mesece v ministerskem svetovalstvu ni bilo govora. Ob enem tudi pravi, da je vse izmišljeno, kar se je govorilo o razporu med g. Beustom in ministarstvi. — Stvar s tem dementijem ni jasnejša postala, kajti „Wien. Ztg.“ in njenim besedam se ne veruje tako brezpogojno, kakor bi si ona morebiti želela. —

O položaji v poljski Galiciji in o tamošnji misli gledé politike poljskih poslancev se piše „Wanderer-ju“ iz Lvova, da so bili na velikonočne praznike iz Dunaja prišli delegati prav mrzlo sprejeti. Malo je manjkalo in le posredujočemu zadrževanju krakovskega časopisja se je zahvaliti, da niso dobili poslanci tako imenovane „mačje godbe“. Vse občinstvo je razkačeno nanje, da niso hoteli poslušati želj naroda, temuž so le gledali kako bi se ministrom ustrežne skazali. „Politika poljskih poslancev je povsod v deželi, celó pri njih prejšnjih prijateljih nepopularna“ — pravi dopisnik. Mi pristavljamo vprašanje: ali ni ravno tako tudi pri nas z našimi poslanci. Tudi oni so o velikonoči lahko doma prepričali se, da ne mara nihče za njih brezspesno sedenje v nemškem rajhsratu, oni slišijo, da je vsa nladina in ogromna večina starih narodnjakov nasproti njim, slišijo da so jim na Goriskem zbrani taborovi osnovalci, čestitljevi narodnjaki, enoglasno nezaupnost izrekli: pa ni upati, da bi se spametovali in vedeli, da niso narodni avtokrati temuž voljeni narodovi glasilci. Kam to pride? Lahko bodi.

Ogerska vlada je konečno privolila, da se tudi na Erdeljskem upeljejo porotne sodnije za tiskovne zločine in pregreške. Želeti bi bilo, da bi se ondodna postava bolj ozirala na deželne razmere, kakor vemo to povedati o cislajtanski postavi.

Kak upliv bodo imele ogerske volitve na Avstrijo se posveti že iz tega, da so zmage ogerske lovice pruski časopisi bolj veseli nego francoski. Dunajski listi pak vsi morajo pripoznavati, da je podloga zdanjega dualizma jako oslabiljena, ter ako se čisto podere, izhaja lahko personalna unija, t. j. popolno odtrganje Ogerske od Avstrije. — Do zdaj je dokončanih 392 volitev in sicer 231 deakovskih in 161 opocijskih. Voljenih je na novo 141 poslancev, Na Ogerskem ima deakova ali vladna stranka samo 10 glasov večine. Le ker je v Sedmograškem Deakova stranka dobila večino (70 glasov) se more vlada držati. Deakova stranka je zgubila 65 okrajev na levico, dobila pa jih je novih samo 9.

Voditelji ogerske opozicije so se začeli v Pešti zbirati. V svojih shodih so sklenili, da bodo v prihodnjem državnem zboru zlasti državno-pravna vprašanja na dnevni red spravljali. Ministerstvu vse to ni po volji, vendar ne bo skušalo pobogati se z opozicijo, še ostreje hoče strune napeti. Le sem ter tje bo v kaki malosti levičnjakom zadostilo, sicer pa jih strašilo z nevoljo cislajtanskih ljudstev. Torej ljudstva proti ljudstvom! Divide et impera! v dualistični obliki! Takoj s početka bo naskočila opozicija pogodbo ali spravo med Cis- in Translajtani.

Kako se bo plačala oportunska politika poljskih poslancev, kaže razjaznilo necega na pol vladnega lista, ki je o tej stvari spregovoril, da se more še v tej sesiji gledé poljske resolucije „nekaj“ zgoditi. Mnogo pa se ne bo zgodilo, kajti državni zbor — ne bo imel časa! Vse, kar misli državni zbor storiti, bila bi kratka resolucija, ki bi oficijelno izrekala, da se bo dotično vprašanje — rešilo v prihodnji sesiji. Vladni list si še obeta, da se bo vlada in državni zbor s tem Poljakom prikupil in okrepcal ustavoljubno stranko na Galijskem. Če se je mogoče Poljakom s tem prikupiti, da se njih tirjatve od sesije do sesije porivajo na dolgo klop, potem si res zaslužijo od ministerstva še — posebno pohvalno pismo!

Iz vojaške granice se poroča: V kratkem se je nadejati, da se odpravi vojaška straža ob turški granici in da se tu zopet vpelje finančna straža, ktera je bila od bana Jelacića sem odpravljena. Finančna straža se bo vojaški vredila; osebe se bo jemalo posebno iz dosluženi častnikov in podčastnikov, ki do bodo bolje plačo in bodo nekoliko stali pod regimentnim zapoveljništvom. Paziti bo imela na lihoptapce in žganjarje in pa proračunavati ter poberati neposredne davke.

V dunajskih krogih bi se bili prav radi iznebili pruskega poslanca na Dunaji g. Wertherja, kteri bi morda sam tudi rad že imel Dunaj za petami, in so imeli zadnje čase nekoliko upanja, da se jim želja izpolni. Zdaj pa piše eden berlinskih listov, da Werther nima nobenega upanja, da bi se iznebil svojega sedanjega, nikakor ne ugodnega stanja. Razlogov nahaja oni list v tem, da nočejo v Pariz, kamor je menda Werther namenjen, poslati nobenega drugega zastopnika, dokler je še dosedanji sicer bolelni poročnik grof Goltz živ. Ker je pa temu zadnje čase njegova bolehavost nekoliko odlegla, obeta list Dunajčanom, da si bodo morali po človeških računih vsaj še eno leto z Wertherjem pomagati.

V političnih zadevah ne ravno zanesljiv pariški list „Gaulois“ zdaj prav resno pripoveduje, da je bil posl. Nigra v Florenci, da bi pota pripravljali neki zvezi med Francijo, Avstrijo in Italijo. Glavne točke ti zvezi bi bile, kakor neki dobro podučene osebe trdijo, le-te: Avstrija in Italija se zavežeta, da svoje armade brž ko brž z novim orožjem preskrbite in spravite armado na neko precej visoko število. Ko bi se vnela vojska med Francijo in Prusijo, ostale bi te vladni neutralni. Neutralnost pa bi se spremenila takoj v ozko zvezo za brambo in udar, ko bi Rusija začela pomagati Prusiji. Rim bi bila prva žrtva te zveze. V Vatikanu zaradi tega niso posebno veseli in dogovori med Rimom in Berlinom so pre živahnejši kakor kedaj. Slišati je bojda celo, da bi v Rimu videli rajše prusko posado, kakor francosko. — Prav verjetno vse to ni!

Glavni governer na upokojeni Kreti je bil najprvo zaukazal, naj ljudstvo vse orožje njemu odda; ker pa ljudstvo tega ni hotelo storiti, je zapoveljnik sklenil in oklical, da hoče vse orožje po precej visoki ceni kupiti. Trdijo, da tako spravi ljudstvo ob orožje.

Iz Peterburga se poroča, da se smejo zopet na odpust pošiljati vojaki, ki služijo pri vojnem brodom.

Ruski poslanec v Parizu bojda prav pridno dela, da bi osnoval prav ozko zvezo nad Rusijo torej tudi Prusijo in Francijo; namen tej zvezi bi bil osamiti Avstrijo. Vojvoda Garmont ga v tem prizadevanji podpira in posebno povdarja nemško politiko Beustovo. Prav veseli glasovi to za Beustovo nemško „Fühlung!“

Razne stvari.

* (Slovenska brošura.) Denes se je poslal na Dunaj v natis rokopis slovenske brošure, ktera je prostemu slovenskemu ljudstvu, posebno pa slovenskim taboritom namenjena in je v lehkem, prostem in občé razumljivem jeziku spisana. Brošuri, ktero je nek v Mariboru živeč rodoljub spisal, je namen, prostemu ljudstvu dokazati, kako potrebna je slovenščina pri podučevanju doma in v šolah, in kako važna je za uradovanje v vsakoršne vrste uradih. Obravnava pa knjižica, ki je v šest poglavij razdeljena, kakor smo po naglem branji opazili, razprave o sledečih predmetih: Kje se slovenski jezik govori, in kdo ga govori, piše in razumeva. Enega pismenega slovenskega jezika je treba. Sorodnost slovenščine z drugimi slovenskimi jeziki. Glavni jeziki Evrope, s kterimi je slovenščina v rodu. Od kedaj se po slovenski piše. Ciril in Metod. Primož Truber Po-

vrhni pregled in zapopadek slovenskih knjig in časopisov. Odvračanje ugovora, da naš jezik nima za omiko potrebnih pripomočkov. Važnost našega jezika za ohranjenje slovenske narodnosti. Nje važnost pri domačem in šolskem poduku. Čisto nemške, ali bolj nemške kakor slovenske šole Slovincem nič ne pomagajo. Razmere med slovenščino in nemščino. Kako se naj v naših šolah nemščina in laščina uči. — Slabo učenje nemščine. — Zakaj se nemškutarji slovenskemu jeziku zoperstavljajo. — Kako daleč se s slovenskim jezikom po svetu pride. — Da se moramo svojega jezika držati. — Primer, koliko nekteri nemškutarji nemški znajo. — Da imajo Slovenci pravico do slovenskih pisem iz uradnih. — Da se tudi v viših šolah mora po slovenski poučevati. — itd. Na konci: ktere pravice naš jezik tirja! —

Posebno pozorne na to čisto umevno in prosto pisano knjigo delamo vsa naša društva: čitalnice, bralna in politična društva, posebno pa taborske odbore, ker bodo z njo prostemu ljudstvu, keđar iz taborjev pojde, naj prikladnejšo popotnico ponudili. Cena knjižice, prav lepo in razločno natisnena, bude majhna, in sicer v bukvarnicah en iztis po 20 kr., temu pa, ki po petdeset iztisov na enkrat vzame, po 15 kr. Poštino plačujejo naročniki. Začasna naročila in želje radostno prejemlje vredništvo „Slov. N.“ in bo z veseljem v vsaki zadevi posredovalo med izdateljem in pa rodoljubnimi sprejemniki. Konečno pa so vsi tisti, ki mislijo to knjižico si naročiti, prošeni število naročenih iztisov brž ko morejo naprej naznaniti, da se njih željam laže zadosti. Keđar bude knjiga gotova, bude se po „Slov. N.“ posebej naznanilo. Knjige se bodo s poštnim poplačanjem (Nachname) ali pa za naprej poslani denar razpošiljale, kdor ve, kako malo in slabo je našo kmečko ljudstvo še v teh zadevah podučeno, njemu ne bo treba praviti, da stori prav rodoljubno delo, ako pospešujo, da pride brošura med oni slovenski svet, kteremu so časniki ali predragi ali pa mu jemljo premnogo časa. Za delo smo porok! Torej sezite pridno po njem! Dokler nimamo vredenega knjigotržja bodo taborišča naj bolja prodajališča, ljudstvo pri takih prilikah prav rado kupuje.

* (Še dve drugi brošuri) o političnih slovenskih zadevah sta dodelala dva uđa političnega društva mariborskega. Ena je že šla v tisk, druga pojde v kratkem. Davno tudi je „Slovenija“ sklenila eno izdati in menda jo v kratkem zagledamo, ako pisateljem ni prišlo kaj navskriž.

* (Kranjsko-štirsko-koroška banka za kupčijo, rudarstvo in obrtništvo), ktero je ustanovilo nekoliko ljubljanskih obrtnikov, je dobila svojo koncesijo. Nova banka ima svoj sedež na Dunaji, in sme podružnice napraviti v Ljubljani, Celovcu in Gradcu. Opraviteljski svetovalci so za zdaj gg. Peter Kozler, Jož. Krisper, dr. M. Müller, Fid. Terpine in K. Pammer.

* (Blagotinšek-Kaiserfeld). Iz Gradca pripoveduje „Zuk.“, da hoče po dokončanem letošnjem zasedanju državnega zbora g. Kaiserfeld se popolnoma odpovedati deželnemu in državnemu poslanstvu. Brž ko ne, pa je to le pomota v osebi in se je krivo pisalo Kaiserfeld mesto Plankensteiner.

* (Poslanec Plankensteiner) je zbral v Gradcu nekoliko deželnih poslancev, da bi jim razlagal, zakaj hoče zapustiti državni zbor. Trdil je, da ga kliče njegovo gospodarstvo domu. Nam je znana izreka in sodba Plankensteinerova o drž. zboru, iz ktere smemo sklepati, da ima njegov odstop politične razloge, ki bi se dade povedati v besedah: Die Ratten verlassen das sinkende Schiff! — Ker je zlasti Rechbauer povdarjal, kako bi na Dunaji potreboval vsacega poslanca, posebno če bi res Poljaki odstopili, obljubil je Plankensteiner, da boče še ostati v zboru do njegovega letošnjega konca.

* (Dr. Palacky), ki je bil tako nevarno zbolel, da so se bali za njegovo življenje, je zopet iz vse nevarnosti. —

* (Vladika Strossmayer in korar Rački) sta potovala v Rim.

* (Železnica na Srbskem.) Baron Fedor Nikolić je prišel v Beligrad, da prične s trasovanjem srbske železnice, za ktero ima že davno koncesijo.

* (Vinorejska šola v Mariboru.) Deželni odbor štirski je potrdil predlog dotične komisije, da se nakupi za vinorejsko šolo na dolejnem štirskem blizu Maribora ležeče posestvo, znano pod imenom „Pikardije“. Razen tega se nakupi še 50 oral grajskega gozda.

* (Častitim društvenikom) naše čitalnice naznanjamo, da zaradi nenadanih razlogov za 11. aprila t. l. napovedani ples na 12. pade. Odbor celjske čitalnice.

* (Nove in stare šestice.) Finančno ministerstvo je državnim poslancem na dom poslalo predlogo, po kateri naj bi se dalo vladi pooblastilo — da sme takoj pobrati in iz promete vzeti vse šestice, ki nosijo letno številko 1848 in 1849 in da sme napraviti novih srebernih desetice za 5 milijonov. Finančno ministerstvo se menda boji, da bi iz boljšega blaga kovane stare šestice ne pobegnile čez mejo.

* (Živinoreja.) Kmetijsko ministerstvo namerava v deželnem zboru štirskem skleneno postavo o povzdigi živinoreje predložiti deželnemu zboru kranjskemu kot vladni predlog.

* (Porotne sodnije.) Že prvo polovico prihodnjega meseca se bo na Dunaji sodilo nekoliko vrednikov po novi porotni postavi. Oblastnije so neki v zadregi zaradi prostora, ker so vsi doseđanji premajhni že samo za one osebe, ki morajo po postavi priti k obravnavanju.

* (Kr atkočasna.) Prijatelju našega lista je sestavek „Vinski običaji“ jako dopadal. Iz hvaležnosti za kratke ure, ktere so mu napravili naši „Vinski običaji“, poslal nam je tole dobrovoljšico: Ob šolskih praznikih se poda trojica bogoslovcev na potovanje po domači škofiji, da si jo malo bolj ogledajo, in z njo seznanijo, ker jih v njej naskorom delovanje čaka. — Hodom pridejo v nek župni dvor, kjer jih župnik ne uprašča „ubi studuists sed quid studuistis, (kje ste se šolali, ampak česa ste se učili), podvori jih s kupico vina, in velepleto reče: Hotel bi videti, da mi sleherni za napitnico

nek izrek iz trpljenja našega odrešnika pristavi. — To se bogoslovcem dopade. — In prvi, ko je čašo k ustom pristavil in vino pokusil, deje: „gustavit et noluit bibere“ (poskusil je pa ni hotel piti.) — Vino je namreč takovo bilo, kakor ga nekoki žilavci od 64 leta sem le za kaplane hranijo. Našemu starini se je ta jako dopadla, in on ukaže boljšega vina prinesiti, kteremu drugi bogoslovec hvalo napije z besedami: bibite omnes ex eo, (pite vsi od njega.) — Župniku čelo še vedrejšje postane, in on ukaže tretji bokal na mizo postaviti, kteremu je že barva razodevala, da mora zlata sraga diti, in tretji bogoslovec je tudi svojo nalogo sijajno dopolnil, ker je pri njegovem napitju djal: „hic est ille, tenete illum, et ducite caute.“ (ta je pravi, tega primite, in ga skrbno vlecite.) — In po slovenskih goricač se poje: po pameti ga pijmo, ka pamet ne zgubimo, kak grdo bi pač blo, neznati kam domo. —

Najnovejše vesti.

Iz Madrida: Kortesom se je predložila osnova postave, po kateri bi imela stoječa armada imeti 80.000 mož. — V stolni cerkvi toledski so ukradeni cerkveni juveli — 14 milj. vredni. Sumljivi so cerkveni čuvaji. — Ustavni odbor je v porazumljenji za vlado dovolil, da se smejo nasveti staviti, naj se spremeni osnova ustave v pomirjajočim in spravljam smislu.

Iz Pešte. Ogersko kraljestvo je ostalo za časa svoje samostojnosti 36,501.523 gld. neposrednega davka na dolgu!

Iz Zagreba. Deželni zbor je sklenil, da bo pustil v spomin na zadnje potovanje Nj. Veličastev kovati zlate, sreberne in brončaste medalije. — Zarad nevšečne interpelacije je nekoliko odbornikov v dež. zboru položilo svoje mandate.

Iz Florence. Avstrijski fml. Möring se je napotil v Trst. — General Sonnaz je dobil do kralja zapovelje, naj prenese in izroči avstrijskemu cesarju kolijer Anuncijatnega reda. Zdaj je z rednom že na potu.

Razjasnilo in priporočilo!

Da upokojim svoje podpornike, izrekam, da v mojih kakor znano prav velikih izložbinah omarah ni najti niti pakfona niti družega goljufivega blaga, kar so si predzrnile pripovedovati nektere osebnosti, ki bi rade pametne bile.

Da tako žalostno krušno nevošljivost krepko zavrnem, plačam 100 cekinov ali pa primeren znesek v bankni valuti po vsakokratnem dnevnem kursu vsacemu, kdor mi v obéh mojih izlogah najde le eno če tudi še tako majhno stvar, ki bi ne spadala pod rubriko: juveli, srebrnina ali zlatina.

Ob enem priporočam svojo zalogo blaga, ko bi ena ali druga stvar ne bila popolnoma po ušechi, kar se v vsaki veči kupčiji sem ter tje lahko primeri, mi je vsled mojih zvezs prvimi fabrikami prav lahko mogoče, v malo dneh ustreči posameznim željam.

Da se vsi v moje delo spadajoči popravki le pri meni najboljše izdelujejo, je itak že tako znano, da se mi odveč zdi še kaj več o tem govoriti.

August Thiel,
juvelir, zlatar in srebernar v Marboru,
gosposke ulice, Payerjeva hiša.

Hranilnično naznanilo.

Hranilnično ravnateljstvo mestne srenje mariborske bo preložilo od 1. maja t. l. počenshi uradne dneve, ki so bili do zdaj vsako sredo in saboto na vsak

torek in petek

od 8. do 12. ure dopoldne. O praznikih ne bo uradnih dni.

Od 1. do 15. julija in od 1. do 15. januarja vsacega leta je urad hranilnični za stranke zaprt, ker je treba o teh časih račune končavati.

Hranilnično vodstvo mestne srenje mariborske

25. marca 1869.

Dunajska borza od 7. aprila.

Enotni drž. dolg v bankovcih 62 fl. 50 kr. Kreditne akcije 294 fl. — kr.
5% metalike z obresti v maju in nov. — fl. — London 125 fl. 80 kr.
Enotni drž. dolg v srebru 70 fl. 40 kr. Srebro 123 fl. 65 kr.
1860 drž. posojilo 103 fl. — kr. Cekini 5 fl. 95 kr.
Akcije narod. banke 728 fl. — kr.